

POGLED NA SVOJE DELO

Marjan Manček

OD OTROŠKE IGRE DO USTVARJALNEGA DELA

(Nekaj besed o moji rasti)

Bil sem zelo miren, občutljiv in igriv otrok. Rad sem obiskoval ljudsko knjižnico (v Novem mestu), kjer sem vneto brskal po knjižnih policah in nosil kupe knjig domov, da sem si potešil lakoto po spoznavanju novih svetov. Ilustracije v knjigah so mi pomagale razvijati lastno likovno domišljijo, ki sem jo sproščal v šolske zvezke in celo na risalne liste. Svinčnik je bil eden od mojih najboljših prijateljev in s prijatelji sem se še in še rad igral. Pozneje, v zgodnjih najstniških letih, me je močno pritegnila čista likovna pripoved – strip. Da o filmu ne govorim. Glede likovnega izražanja se je moje zanimanje postopoma strnilo okoli kratke humorne likovne misli – karikature. Prav z risanjem šaljivih risb sem se preživljal med študijem v Ljubljani. Šele po diplomni na Filozofski fakulteti in po kratkem stiku s prosvetno službo, sem se zavedel svojega pravega poklica. Še več. Spoznal sem, da mi ustvarjanje likovnega humorja in satire pomeni meni edini primeren in dostojen način bivanja v družbi, kakršna je takrat bila, pa tudi kakršna je danes. To pa lahko najbolje počnem v svobodnem poklicu.

Prostor za moje veselje in delo se je hitro širil. Od mladinske periodike do knjižnih izdaj, od razstavišč do lutkovnega gledališča, televizije in animiranega filma. Včasih je že sama umetniška zvrst močan ustvarjalni izziv. Ob srečanjih z različno tehnologijo in novimi sodelavci se rojevajo nove ideje in prihaja do novih znanj in spoznanj. Med otroško igro in ustvarjalnim delom v bistvu ni razlike. Gre le za drugačen nivo in namen sporočanja. Plod moje ustvarjalne igre je likovni humor in satira. Se pravi, povzdigovanje vsega, kar je na videz majhno in nepomembno in ponižanje vsega, kar je na zunaj visoko, zvišeno, a znotraj puhlo in prazno. Skratka, moj namen je držati ljudem ogledalce, nekoliko ukrivljeno in popačeno, a vendar resnično. Zaradi svoje nenavadnosti in pretiravanja je humor blizu otrokovi duši. Mojim mladim bralcem in gledalcem želim, da bi svojo otroško dušo vzeli s seboj v odrasli svet in je ne bi nikoli izgubili. Mislim, da sem si svojo ohranil. Ne zamenjam je za vse gusarske zaklade.

za revijo, kakor ga je mogoče razirati iz biltenov Festivala Kurirček, 1981, 253. zvezek, z namenom, da iz njih izlučimo podobe dogajanja, ki jo bodo po potrebi dopolnje-

sti in v besedilu: »Plenum je soglasno odločil, da se v letošnjem letu ne bo odvijal noben poseben slovenski festival, saj je vse, kar se dogaja v slovenski književnosti, za obsevanje vprašanj književnosti za »stroke.«

¹ Kurirček, list za otroke, je od leta 1961 uhojal pri Založbi Borec.

Novšak France: *Podoba mladinske literature*. Drugi dan poveljevanja na mariborskem festivalu revije »Kurirček«. – Delo 5 (1963, 19. december) št. 347, str. 5.

Forstnerič France: »Kurirček« – vsejugoslovanski festival. Plenum o mladinski književnosti s tematiko NOB v Mariboru. – Večer 19 (1963, 21. december) št. 396, str. 5.

Marjan Manček: Hribci. Zgodbe iz pradavnine. DZS 1993

Das Thema bestätigen. Ein Thema beschäftigt in der Gattung des Bilderbuches zurechnen. Die Funktion dieser Bilderbücher ist vor allem eine Präzision. Die Autoren sind bemüht, den Kindern Stärke, Selbstbewusstsein, Durchsetzungsvermögen und Selbstbestimmung über ihren Körper zu vermitteln. Bücher zum Thema fehlen nahezu für Leserinnen der Altersgruppe zwischen acht und zwölf Jahren. Häufiger ist der sexuelle Mißbrauch Gegenstand der Auseinandersetzung in Jugendbüchern. Diese setzen meist bei bereits Geschlechts- ein und sollen bei einer Bewältigung helfen. Literarische Verarbeitungen von männlichen Opfern oder Texte, deren mißbraucher Protagonist ein männlicher ist, sind noch immer selten. Ebenso selten sind literarische Abstraktions- oder Distanzierungsversuche in diesen Büchern. Fiktion und Realität entsprechen sich größtenteils.